

Stensballe: Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Lausten) udtalte, at dette burde have været gennemført for nogle Aar siden. Jeg maa tage bestemt Afstand fra denne Betragtning. Der er nemlig foregaaet en saa stor Udvikling paa Motorvognsmateriellets og Motorlokomotivernes Omraade i de allersidste Aar, at jeg tror, at hvis saa mange Penge var stillet til Raadighed, skal vi sige for 5 Aar siden eller deromkring, vilde man være kommet meget galt af Sted, og man vilde ikke have naaet det Resultat for Fremtiden, som man kan naa nu, hvor man dog kan sige, at man har baade gode Diesellokomotiver og gennemprøvede Benzinvogne, saa at man nu med fuld Fortrøstning tør tage det Ansvar, som følger med at anvende disse Penge netop til de Formaal, som der her stilles Forslag om at anvende dem til. Jeg tror, man vilde være kommet meget galt af Sted, hvis man havde gjort det den Gang, og at det nuværende Tidspunkt er det allertidligste, hvor man kan tage Ansvaret for denne Anvendelse. Det gælder vistnok for de allerfleste Baneledelser og Banebestyrelser Landet over, at det først er nu, de rigtig tør gaa til dette nye.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Personalet; for det ser det sort ud. Jeg kan for mit eget Vedkommende udtale, at jeg ønsker og vilde gerne have været med til at skabe de bedste Vilkaar for Folk, som jeg tidligere gennem saa mange Aar har samarbejdet med paa en særdeles god Maade. Men jeg vil dog sige til det ærede 8de Medlem for 5te Kreds: hvorfor nu male det Billede saa sort op, thi det, der sker, hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres, er dog, at en Mængde af de paagældende Folk saa kan se lysere paa Tilværelsen, thi de vil da faa Chancer for, at Banernes Drift bliver opretholdt i stort Omfang indtil videre, og det er dog det, det kommer an paa for dem, idet de da bliver beskæftiget ved det, de er vant til at beskæftige sig med; det er dog bedre end, at de kommer ud i noget, de ikke rigtig har Kendskab til.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds sagde endvidere, at de maa kunne leve af Støtteorganisationerne en Tid. Ja, det siger jeg ikke saa meget til, thi jeg har den Opfattelse, at da Lønningsreglementerne for Banerne blev lavet i sin Tid, undervurderede Organisationerne i nogen Grad Vanskelighederne for navnlig de mindre Baner ved at opretholde saadanne Forhold, at Funktionærerne kunde vente at faa deres Pension udbetalt, hvis der kom en Kriseperiode. Det viser sig jo, at det er de mindre Baner, der

deltager i Pensionskassen, som nu har Vanskelighed ved at faa det Spørgsmaal ordnet. Vi maa haabe, at det bliver ordnet paa en tilfredsstillende Maade. I alt Fald er jeg ganske enig med den højtærede Minister i den Udtalelse, han fremsatte om, at der er ikke mere at gøre end det, som er gjort, i denne Sag. Men jeg synes, som sagt, at hvis Lovforslaget gennemføres, ydes der samtlige Privatbanefunktionærer den størst mulige Støtte, der kan ydes, thi der gives dem da Chance for, at Banernes Drift fremdeles opretholdes, og saa maa man se, om ikke disse Baners Drift kan blive en saadan, at det Kammeratskab, der er mellem Banernes Personale rundt omkring, kan give sig Udslag i, at Baner, der trænger til mere Personale, hjælper dem af de andre Baners Funktionærer, som bliver arbejdsledige, ved at lade dem gaa ind i de Pladser, der bliver ledige. Det er dog vist den Maade, de først og fremmest maa hjælpe hinanden paa, og den Maade, de bedst hjælper hinanden paa, thi Selvhjælp er bedst. Men jeg vil paa den anden Side ogsaa sige, at der efter min Mening under de Forhandlinger, som paa et eller andet Tidspunkt skal føres med Organisationerne, maa vises nogen Forstaaelse af, at nu er Banerne inde i en vanskelig Tid, og at Kravene i hvert Fald ikke kan forøges, men at de tværtimod maa nedsættes, og at der maa føres Forhandlinger paa tilsvarende Retningslinier, som man har fulgt i de senere Aar. Thi jeg maa erkende, at der har Organisationerne optraadt rigtigt og optraadt godt. Deres store Krav blev fremsat i 1919 og i 1920, og det er Gennemførelsen af disse store Krav, der endnu i nogen Grad svier til dem. De sørgede da mere for at faa Lønningerne bragt op, sørgede mindre for at faa Pensionerne bragt i Orden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 77 af 12. Marts 1923, § 4, angaaende ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 141).